

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági hetiközlöny.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:	
Évesz évre	4 ft.
Félévre	2 ft.
Egyes szám ára 10 kr.	
A hirdetői díjak előre fizetendők.	

MEGJELEN VÁSÁRNAP REGGEL.

Felolvasó szerkesztő: Kladó-Tulajdonos:
REITZ JÁNOS. CSANÁDI JÓZSEF.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy hasabos feltételenként 10 kr.

NYILTÉRI KÖZLEMÉNYEK:

Feltételenként 24 kr. — Bélyeggyel 30 kr. külön fizetendő.

A megfélemlítés eszközei.

(zs). Mindenekelőtt bocsánatot kérnék, hogy ez alkalommal a saját személyes ügyeinkkel hozakodunk elő. Nem tennők, ha ez csupán lapunk magántünye lenne. Sokkal szerényebb a véleményünk önmagunkról és sokkal kevesebbre becsüljük azt, ki hátulról, orvul akarja megtámadni szabadságunkat, mit az 1848-iki örök és hallhatatlan törvényalkotások a számunkra biztosítanak, hogy sem szóvá tennők ezt az ügyet, ha ez nem egy rendszernek lenne elszámoltató tünete.

Bereczky Viktor adóügyi ügyek viselt dolgai, az ő pártalan érzékoskodását, az ő összeférhetetlen, izgága természetét és hogy minden először a nagy nyilvánosság előtt szóvá. Tette ezt, mert kötelessége volt, mert a közelet orgánának, a sajtónak az az első feladata, hogy ellenőrizze azon emberek működését, kik a nyilvánosság szolgálatában állanak. Ezen eljárásban nem vezetett bennünket egyéb, mint az a tudat, hogy Bereczky Viktor úrnak érzékoskodásait talán fékezni fogjuk, hogy az ő mindenk felett való uralmát és egy szláv kényúrhoz illő zsarnoki hajlamait, úgy az ő, mint a nagy közönség előnyére megváltoztatni leszünk képesek.

Ez a jószándékunk nem sikerült.

Bereczky úr a mint neszét vette, hogy eljárását, működését és modorát ellenőrizni, annál féktelenebbül tombolt. Összeveszett a városházán mindenkiel. Főbíránkat, ki becsületes jó akaratú és

sok gyűszűvel igyekezék betölteni terhes tisztét — megtámadta és megfenyegette, hogy ha egy neki nem tetsző kifejezést vizsgál nem vonja, akkor majd meg mutatja ő. Főjegyzőnk, ki sok tudással és kiváló szakértelemmel vezeti közügyünk ügyeit, kijelentette s ezt maga főbíránk előtt mondta, hogy minden létező bajnak oka Kormos Károly. Nines ember a városban, ki Bereczky úrral jóviszonyban, collegiális jóviszonyban lenne s maholnap az ilyenre is bátran ki lehetne tűzni azt a 100 aranyat, amit Zacherlin ígér...

Mindzet eddig elhallgattuk a sok egyébvel együtt, mert azt hittük, hogy ez az egész eljárás egy fenhéjázó és exaltált elmének sporadikus megnyilatkozása.

Ujbló esalódtunk.

Bereczky Viktor úr, jölehet már eddig is észrevette, hogy Kunszentmárton az Uristen nem az ő kedvéért teremtette, (mi az ellenkezőjét már régebben észrevettük), nekiront most mindenkinek. Legutóbb e lapok kiadóját szemelte ki áldozatul. Ez pompas falat a Tyrann ő kegyelenségének. Széjjel kell szedni, lapot-porrá összetörni, hogy mer egy olyan lapot kiadni, mely nem áll füstölőben a „Legfőbb Minden Egyéb”, a nagy „Mandarin” elé, kinek unokaöccsére a felkelő Nap, hogy mer egy olyan lapot kiadni, mely meg meri mondani, hogy lassabban a tesszel uralm.

A „Kunszentmárton és Vidéke” kiadójától el kell venni a közügyi munkákat, a szükséges nyomtatványokat másutt kell

hajtik s folyton kérdez valamit, míg Zombory mosolygva ül szemével a hallgatásra.

Margit elkenyézett, örököse mosolygó asszony volt. Magas, kiféjlett természetű: csak a szemé arúiták el, hogy gyerek. Mindene megvolt, mind tola, mi a „nines” és mi a „nem-szabad”. Este, hajos asszonyka volt, ki csak boldogságra volt termette.

Kaldor, maga előtt képzelte teljes, eszöntő bajával az asszonyt, nécsóbit szépségében a férfit, — és igazi boldogságukat. És felébredt benne a vágy, a bosszú, az irigység; keserű molyerdély sinította meg rövidre nyírt fekete haját, edrés hajszát, s hanyagul felvéve a kártyát osztani kezdte.

— Még nem vettelt el minden, még egy tétel van.

Zombory eszalokozva emelte fel szép fejét s eszalokozva nezett Kaldorra. Ez egy kissé megzavarta Kaldort, de nem akarta a játszámát elvesztelni, s emikus, elfojtott hangon folytatta:

— Igen, Margit!

Nagyot villant a ragyogó szempár, hevesen felállott Zombory s a dihtől remegő hangon válaszolta:

— Most még vendégem vagy!

Azután sápadtan elfordult tole, csemetgett, s odaszólt az belepő insnak:

— János, a nagyságos úr jögné kíván!

Kaldor egyedül maradt. Ezt a fátásmint otosban vesztette el. Azután előállt a fogata s pár percz múlva könnyű kocsihajlatot a parkból.

beszerzeni, hadd menjen tönkre az a nyomda, mely Kunszentmárton közterheire az őt megillető részben hozzájárul, pusztuljon el a föld szimér...

Es minden nem azért történik, mert ez a nyomda rossz munkát csinál, mert ez a nyomda drágábban szállít, oh nem! Mindenki elismeri, hogy az itt beszerzett nyomtatványok épp olyan jók, ha nem jobbák és esinosabbak, mint az eddig másutt csináltak: a nyomtatványokat ugyanolyan árban csinálja, mint más, sőt olcsóbban, ha a szállítás költségét is hozzá számítjuk.

Mindzet azért történik, mert Bereczky úrnak ez úgy tetszik. Hadd jertjen meg a lap, hadd reskessen a kiadója, el kell tölte venni a megilletés feltételeit...

Nos hát tévedni melóztatik. Uraságod úgy látszik hogy idegen?

Kunszentmárton község adófizetőinek pénze nem arra való, hogy ezzel bárki is privát kedvteléseit és bosszúját kiélgejtse. Ha haragudni melóztatik e lapra, ott van a homlokán annak a neve, ki ezen lapnak minden betűjével elvállalta a felelőseget a törvény előtt. Rettenetes orszá-lani haragudban nem szemeljen ki olyanokat, kik önnök mítsém vettekkel, kiken a megéltetés feltételeinek, a becsületes munkának elvonása árán akar nemes bosszút állni, hanem forduljon az illetékes emberhez.

Ami pedig bennünket illet, legyen róla meggyőződve mindenki, hogy véleményünk szabad nyilvánítását, szabadságunkat, függetlenségünket és a közelet

Zombory iszonyúan fel volt izgatta. Maga előtt látta egész életét. Belátta, hogy egyedül ő a hibás.

Tudja vége mindennek.

Tudja, hogy az asszony biztosítva van anyagilag ha szüleire visszmegy, akik vérszomgyal bírták. Bányvált az ő közsire. Es ő kejtelen tovaabb ezt az illatos levegőt, a südögy selymet, a jöletet körülré megtartani. Ismerte neje naiv lelkét, hogy ism ismer nekiközött, banatot, s hogy nem tud harcolni az élettel. Es látta magát szézenyen, elnagvata, szeretőtel. Összeszorult a szíve, a torkát foglatozta valami s azután két néhez kövessepp giráult végig arcán. Mely sáhb szakadt fel kőből, hátrasmintotatás dus hájtá-ceszesen az ajtóhoz ment és halkán bentnyitott.

Ott állt az asszony a kandalló mellett, a pamlog sarkának: labált felháta, mirta füznek. Sítörékek angol szokolva simul alá káros derekáról. Ferfi ing van rajta, lehaljós gallerral, fehér selyem nyakendőkkel. Könyvet tartott a kezében, de látszott, hogy nem olvas. Mikor észre vette, hogy az a ajtónál néz nem mozdult meg, csak ragyogó szemre, hívó tekintetű, áruolta el, hogy várt.

Férje egész közel jött hozzá s leült lábálhoz.

Az asszony már tovább nem állta, eldobta a könyvet, felémelte karját, mely-köz a pongyola csipkés ujja egészen vissza csúszott, s átölelte a férfi nyakát, azután két kosa közé fogta szép fejét. Csak mikor másodszor mosolygott a férje szemébe, akkor vette észre annak meglöbbit zavart tekintetét.

Óda hajolt a vállára s hízelve dörzsölte

TÁRCA.

Né üzz el magadtól!

Az ózsi szél zizegve hullatja a park szélén a fáról a sárguló leveleket, tesztörja valók a porondos utakat. A szüretelők távoli dalja halatszik a verandára ahol Zombory, a kastely ura vendégével kártyázik.

Zombory, izgatottan dobja le a kártyát. Vesztett. Halvány volt; hozzá fehér ujai idegesen szorongatták a tucatot. Mossz megállt, rekedt remegő hangon s szakadozva beszélt.

— Nem lehet tovább... ita hát. Koldus vagyok... Segítenem kellett volna, de a lejtő meredek... nem bírtam megállni... Mi lesz velem holnap?... Eh, mit velem!... Mi lesz Margittal?!

Hídeg kezével összeragasztotta lázas homlokát, mintha félt volna; hogy minajrt széttartan. Kaldor egyedülven rizza le a szivarja hamuját s meroven bámult maga elé. Rödögen, terszeriden dolgozott mindig, most hogy műve kész, a lelke nem tud örülni, meg van bennüla, álomlato lesz s nem tudja élvezni a rég várt jelet.

Amint merően a két füsttengerbe néz, nem a verögző Zombory látja. Előtte az életvidor, boldog gavallér ül s ott áll mellette a szép asszony a gyerekes nyugodalomnál nézi, amint az ura kártyázik; finom újait belemélyeszi Zombory hullámos, sötét hajába, hanyagul a vállára

64 kora emeltették fel és továbbá a 80 000 frtna rigó kétes követelések tartalka. — Ezeknek világi fennal meg egy 120 000 frtó kivétől külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatból esetleges csökkenéseket kiegyenlítsék.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értékeknek vannak elhelyezve az ideiglenes állományban, 61 051 211 frt 89 korról 66 174 010 frt 30 kora emelkedtek. Ezen értékek több mint 18 millió magyar értékekre esik.

Ezen alkalmallem felemlitendők tartjuk, hogy a és és kir. felszég uralkodó család magán és alapítványi uradalmának Magyar, Cseh és Morvaországban lévő összes épületei, lefáradt készletei és tárgyai, valamint gyarag tiz ellen a fennal általános biztosító társasagunk (Assicurazione Generale) által nyújtott, a Magyar jog és viszonylatok részvételével hosszú ideig lettek biztosítva.

Heti jelentés a gabonáról.

A kész búzabizletben csak igen nehezen tud szállandó iranyzatot érvényesíteni, mert a búza tulajdonosa eladásukban igen alkalmazkodik a kereskedő személynél a kínálat tartosán kimérte. A hat végelet a bekezdéseket hívás hiába a legutolsó kisse szállandó lett s az arabban kevés javulás észlelhető.

A mai hély árak a következők:

Búza	—	—	7:00—7:10 frt.
Tengeri	—	—	3:00—3:10 frt.
Árpa	—	—	4:00—4:40 frt.
Repeze	—	—	8:00—0:00 frt.

REGÉNY.

BÖLGYŐ CSILLAGOK.

(A. Kunszentmárton és Vitézkő erődött regénye.)

Írta: —
(Folytatás)

Barnák nem nagy előkészületeket tettek a majálisra. Mint mindenben egy lit és az igazi előkelő emberek díszkört egyszerűségében akartak megjelenni. Nem barnazták, nem kópázták, hanem mint a többiek mind várak nyugodt, egykedvűséggel a majális napját.

Eliz — első n államos szerepléséről kivén szó — természetesen kivétel volt. Szokta, hozza fejében ez s ezer gondolat fordult meg, a majálisra, ha pedig mindig az jart az eszében és ha estenként vígóság, kis szobakájában egyedül maradt, az álom sok ideig elkerülte a szemét.

Temérdek tarla ábránd népséttete be gondolatát, az előkelő, kedves táncosok egész serege hullámzott körülötte, melyek közül egy dalis, sugar húsztartást erősen kímázták. Vajjon fog-e vele sokat foglalkozni, elkér-e a nőiég nyegvost s a mint így elgondolkodott a más vége rendszer árára lett.

Többik is ó te velod, te szegény boló szerelmes gyerek — mondotta önmagához. Egy illem-tourit végiglett majd s azután — mint a tisztek általában s különösen a huszártisztek — kizemelt magának egy menyecskét s annak csapja majd a szelot. És ez Eliz naiv, rolandtan szivének úgy fájt. A halálos méreg már belevette magát a szivébe és Eliz boldog nyugtalanság és édes kínok között — tette önmagán, hogy szegede. Duszó pedig szomorú egykedvűséggel végzede el napi teendőit nem is sejtve, hogy egy szűzies, ártatlan lélek imája estenként áldást ker az ő fejére.

Az előkészületek zsváját — három nap választotta el csak a nyugtalanbódokt az estiól — egy erőszakos dörrenés szakította feléje. Egy pisztoly lövés.

Az árvázokai jegyző — a belvárosi társadalmi életnek elkenyettett kedvese — löte magát föbe. Kedves jómodoru fiatal ember volt, kitűnő táncos, szellemes társalgó egyébb semmi. Szegény szállók gyermeke levén, már adósságokkal került ide, melyek itt azonban tetemesen gyarapodtak.

Szegény fia talán maga sem tudta, hogy az a dédelgetés, az a bebecgetés a mamák részéről, az lesz az ő laltia. Az elfjeli kenet, a csokrok, melyeknek a sok ebédet és vacsorát kellett

revaranszírozni, mind temérdek pénzbe került s mikor észbezeit tért, már késő volt. Válaszadójának más okok is közrejátszottak gyilkos elhatározásánál, de egyik legnagyobb ok bizonyára ez volt. Rövid ideig esond lett, — mintha mindenkit bántana a lelkismeret ösztöne tava: te is oka voltál egy jobb sorsra érdemes élet korai elpusztulásának. A leányok egy része, kik közelbeli ismeretségben álltak a szegény öngyilkossal házról-házra jártak, penaz gyűjtve a kószorura, Valtay Ninett, Schwerner Jolan és Földes Giza kísért szemeikkel, jó egyetértésben végztek el azt a terhes tisztelet. A halottért már nem kellett versengeni, az mindnyajukra lehetett.

Mindaz azonban nem ádaldította meg megnesak ötöt, hanem az összes leányok, hogy nemcsak a pisztolteren, a fészéken vígán eselésezzve ne tereferáljanak a holnapotani úgy napról. Ha igaz, amit a beavatottak egy része állított, hogy boldogtalan szerelmű nőia a gyilkos szegénynél a szegény affigyűző kesébe, egy teltte bizonyára megbeszélhetetlen voltaság volt, a mit az a szegény halott maga is beismerte. Ha kitökölhetne az ablaka által behűltös szomszarká ömögere, mely az ő kedvese, szomorú nőül mellőlit kaeng és nevégeit az udvarók seregevel.

Masnap azután eltemették. — Őrási közönység gyűlt egybe, szaga egy se maradt szárazon. A temetőből hazafelé jövet azután lassacskán eloszlott a szomorúság. Marra egy szomorú jektől tudatla ki a fészeg, meg a szomszarkab hatása alatt alisa, de lassacskán tart engve az újabb benyomásoknak.

Szegény gyerek! — de szépen játszott

Zsiga... — az az ősz ember az apja volt, de kóport volt a ruhája... látták Valtay Ninettet monnyire sírt... hogy nem jószálli magát... Jolan meg feketébe öltözött, izelsteleneg... Dombnye sine blúza de fess... stb. stb. A halott lassacskán elpusztult gondolatokból. Volt. Nincs...
Le roi est mort vive le roi!
(Folytatás következik.)

Szerkesztői üzenetek.

(Közértekel a szerkesztőség névén nem ad, névvel lenvessék nem válassz.)

K. M. München. Beküldött cikkét első szorint térszék miatt nem közölhetjük. Írta: 04666 szilvárváros ügyel iránt azután a fermagyob fokban távolosra, bárha sok oly jeles fia lenne, mint ön, kit ambeciaja és térfészágya a messze idegenbe küldözletünk.

G. K. Rosszab verset még e számban nem írtak. Egy székeskönyvben több pozisz van és az a munka legalább megeméltethető, az önértőt ezt elmondani — lehetetlen.

O. B. A „csopaj barátságos” című novelláját — tekintettel a viláiki rokonságra lábon álló Csopára — nem közölhetjük. Ez előbb, a mint írja, nos hat hírvje el egy jó ephé szászorura többet ér, mint egy rossz novella, sőt vannak olyanok, kik egy jó novellánál is többre beleszik. A német ember azt mondja: Schuster bleib bei ihm Laust.

Feladv. szerkesztő: HÉLY ZANOS.
Kiadó tulajdonos: CSANÁDI JÓZSEF.

ALAPITTA TOTT ISZG. B. A.

KOHLMANN JÁNOS

műselyem, szöveteleme, festő, vegyszertel raktisztító és gümöső gyára

GYÜJELM.

Van szerenésen a n. t. közönseg becses tudomása hóm, hogy gyáram részére **GYÜJTELEPELT** rendszerben be **KUNSZENTMÁRTONBAN** Herve a t. közönseg becses partfogás és magánasákkal az ruzmálomai sziveskedjenek. — Elfogadók a legabb drát szerint!

festésre és vegytisztításra

mindenemű hűlgy-, ruh-, gyermek és éppenségek, felbecskelt, elpkeféngyűnyöktel, butarszöveket, szőnyegszöveket, vegyesség, és pléhi gőzölőre.

Az ándott tárgyak a legújabb gonalid gyorsan és a legutolsóbb kivitelben kezeltetnek.

Árjegyzékkel s részletes felvilágosítással gyorsan és létszéggel szolgálók mindenkori, valamint a megköltés is.

MEGJEZÁSOK ÉS FELVÉTELEK

Garay György

írást-és pléporudat felületben

Kunszentmárton, Keszthely-Lajos-utca.

GYÁR ÉS FÜZLET GYÜJELM, Szabaterca 10200k szem alatti saját házában.

Kiváló tisztelettel: **KOHLMANN JÁNOS.**

Paratlan szép kivitel.

Iparosok és gazdák figyelmébe

ajánljuk

locomobilfűtéshez

kitűnően alkalmas

salgótarjáni és petrosényi

darabos-, koczka- és diószénünket,

valamint

aknaszenünket

kazánfűtéshez.

↳ Gyors és pontos szállítás. ↳

↳ A salgótarjáni közszénbánya részvénytársulat igazgatósága

Budapesten, V. József-tér 14.

